

Abstract

Una de les necessitats bàsiques de les persones és i ha estat l'allotjament. Això no obstant, aquest aspecte no ha estat tingut gaire en compte pels estudiosos dels capítols catedralicis. Quan es va erigir la diòcesi de Mallorca (c. 1235), els canonges catedralicis ja no solien residir en comunitat a les canòniques, sinó que posseïen les seves pròpies cases. En el cas de Mallorca, part dels canonges residia en residències privades, mentre d'altres vivien en cases que els cedia el capítol. De fet, diverses disposicions sobre les residències dels canonges varen ser aprovades en les sessions capitulars i recollides en els estatuts. També era habitual que es tractés sobre la necessitat de reparar les cases, atenent el seu mal estat. En aquest paper es pretén repassar tota aquesta normativa, al mateix temps que s'intentaran inserir les residències dels canonges en la trama urbana de la ciutat de Mallorca medieval.